

havelse, maa være samt i dig, som indtrædende siebliffeligt efter den oldenborgske Mandstammes Uddøen.

Moltke: Ikke for at forlænge en allerede lang Discussion, tillader jeg mig at tage Ordet, men kun for at gjøre Rede for de Grunde, hvorfor jeg agter at stemme mod nærværende Forslag. Det er ikke, fordi jeg ikke finder dette Forslag hensigtsmæssigt i mange Henseender, men fordi jeg troer, at det paa en Maade vil stille Vanskeligheder i Veien for Afgjørelsen af Hovedsagen. Jeg henholder mig til det, som et æret Medlem fra Maribo Amt (Monrad) har sagt, nemlig, at Afgjørelsen af Arvesagen ogsaa for mig er Hovedsagen, og det ikke for mig selv alene, men for mit Fædreland, og det troer jeg er det Synspunct, vi Alle bør have for Øie. Tænke vi os, hvad der vilde skee, hvis Arvesagen ikke gik igjennem, da vilde der foruden de indenlandske Vanskeligheder, som deraf vilde fremstaae, ogsaa fremstaae udenlandske Vanskeligheder, der vilde opstaae den Dom om den danske Rigsdag, at den i den vigtigste Sags Afgjørelse ikke havde kunnet komme til Enighed med sig selv, hvorved den maaskee vilde tabe i hele Europa den Agtelse, vi hidtil med god Grund have nydt. Da der altsaa er udtalt, at Ministeriet staaer uforandret paa det Budskab, som er fremlagt, troer jeg ikke, der for mig er Andet at gjøre end at stemme mod dette Forslag, og siden henholde mig til Forslaget under Nr. 4 (Hør!).

Premierministeren: Da jeg skal beslitte mig paa at gjøre min Udtalelse paa dette Standpunkt saa kort, som muligt, beklager jeg at maatte begynde med en i visse Maader personlig Bemærkning. I Anledning af nogle Uttringer af Høiagtelse, som jeg igaar har udtalt i Forhold til den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Amts 4de District (Madvig), en af Stillerne af det Forslag, som nu foreligger, er der af et andet æret Medlem af Folkethinget, nemlig Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste District (Clausen), udtalt den Tænke, at, medens jeg bevidnede min Høiagtelse for den forsynævnte Folkethingsmands Motivs Keenhed og fædrelandske Sindelag, skulde der deri have ligget, at jeg tvivlede om de samme Egenstaber hos andre Rigs-

dagsmænd. Nu tilstaaer jeg virkelig, at det er en besynderlig Fortolkning, at en Mand, fordi han udtaler sin Agtelse for en Mand, derfor skulde have udtalt sin Ringeagt for en anden (Hør!); dersom noget Saadant skulde have ligget i mine Ord, skulde jeg næsten troe, at Rigsdagens ærede Formand strax vilde have gjort mig opmærksom derpaa (Clausen: Det er en Misforstaaelse!). Jeg betvivler ingen Rigsdagsmands Fædrelandsind, jeg betvivler ingen Rigsdagsmands Motivs Keenhed, jeg er ikke engang constitutionelt berettiget dertil.

Men det er en uheldig Stjerne, der hviler over mig; jeg misforstaaes og troes ikke, naar jeg selv opklarer Misforstaaelsen; man udsætter mine Ord aldeles bestemt urigtigt efter min Mening, jeg opklarer det, men man troer mig ikke, ja, det gaaer saavidt, at, naar jeg fortæller mig og strax berigtiger min Udtalelse, troer man mig heller ikke (Hør!), men det bliver fra den ene Dag til den anden bestandigt fremsat som en Troesartikel (Hør!), at det, som Ministeren fortalte sig i, var hans rette oprigtige Mening. Det er hæudet sig i en ganske anden Sag, og ikke i den forenede Rigsdag, at jeg, medens min Mening var at sige omtrent saaledes: „Sikringen af Monarchiets Bestaaen,“ er kommen til at sige: „Monarchiets Bestaaen,“ og strax er det blevet erklæret for min Mening, at jeg antager, at der ikke har bestaaet et Monarchie, men at det først nu skulde grundes. Det er ikke med Lempe, at man farer frem mod mig paa denne Maade; men det har jeg heller ikke forlangt, og det faaer saa være. Lignende Misforstaaelser, og lignende Bedbliven af opklarede Misforstaaelser have ogsaa fundet Sted med Hensyn til Spørgsmaalet, om det Kongelige Budskab i sin Heelhed er en Nødvendighed. Der er af mig ved de foregaaende Forhandlinger herpaa svaret: Ja, det er gjentaaget af mig under Forhandlingernes Fortsættelse: Ja! den Kongelige Regjering seer i Tractaten af 8de Mai 1852 denne Nødvendighed, den Kongelige Regjering har udtrykt, at den seer denne Nødvendighed i Tractaten, idet den har indrettet det kongelige Budskab saaledes som det er; jeg har vedvarende bestræbt mig